

Зусад
коли хоче

WASP STINGS WHENEVER IT LIKES

Ч. О. Р. Н. О. . . . - Р. О. М. Е. В. О.

Колись, мабуть дуже давно, один буддійський бонза проголосив світові новину: "життя стало веселіше та відрадніше". І ми в це повірили, бо як же і не вірити? Бо ж життя таке гарне, а люди, люди — цей архитвір усіх сотворінь. Які високі ідеали в них. Це ж бо не худоба. Високі ідеї опромінюють їх шляхотне діляння. Бо ось гляньте:

Бувають люди різні. У всьому добачають те, чого немає. І журяться, журяться, клопочуться, журяться цілим світом, тільки, що світ... не хоче ними клопотатися, бо, мовляв, шкода заходу.

Бувають різні люди в нас. Одні журяться, що не мають клопотів, другі журяться, що самі собі напихали біди, треті журяться, щоб мати клопіт, а бувають ж і такі, що журяться, що їх найближчі сусіди не мають клопотів і т.д. і т.д.

Бувають люди, що білили б чорне та чорнили б біле, або навпаки, шукають у другого діри на цілому та своєї діри не лають... Слухають десять годин на добу радіовісток, а решту вільного часу бігають по сусідках та питають, що нового чувати, бо ж треба все знати. Це ж примета, що відрізняє людину від скоту.

Словом робота аж "кипить", бо рух слідний усяди.

А коли хтось до цього

всього не має ні енергії ні ініціативи, словом є за лінійки до такої "праці", то сідає зачуманий на піддаш' котрогось там блоку та глядить у той гарний світ, що на ньому "життя стало веселіше та відрадніше". Глядить на людей, що окризаючи світ війною, скинули воляцький мундур загарбника та перебрались у цивільних баварів, а частину ота-рого мундуру залишили нам у спадщину. І вони спокійно заїдаючи "буттерброт" та попиваючи баварське пиво придумують, як би це позбутися невигідних собі "авслендерських крігсфербрехерів", бо ж вони готові виісти спокійним баварцем весь хліб, що вони так важко на Сході "запрацювали".

Вони вільно ходять, їздять /навіть автами, як і колись/ не показуючи при виході свого нового паспорта /що не є паспортом/, як "нота пас" та не служаючи великодушнього: "Ну, можете йти".

І год не чути цього великодушнього "Ну, а ви куди" сидять собі ці "крігсфербрехери" на піддаші та дивляться, дивляться... Вони навіть не мають претенсій на свіжу ярину чи овочі. Крім Боже. Вони ж на чужині. І відомо річ, що ярина свіжа та овочі — це готоба епідемія червінки, денінтерії чи чогось іншого в таборі. І тоді навіть нам передані "мед-

Рисунок із швейцарської "Ілюстра" з підписом:
-Я цікавий, чи вони придуть до розуму хоч би
з уваги на атомову бомбу. Останній раз зіслав
я їм потоп.-

~~~~~

Ш.К.І.Л.Ь.Е.І...Р.О.З.М.О.В.И.

Серед першаків:

-Тепер уже напевно буде тепло, бо
вчора ом бачив, як чорногузи ле-
тіли до нас з півдня.-
-Еге, нічого ти не розумієш. До на-
шого постійного блоку вже два місяці
у кожний день прилітають чорногу-
зи.-
-А ти їх бачив?--
-Ти не віриш? Іди подивись, як багато
в нас на подвір'ї сізочків з мало-
сенькими немовлятами.-

серед менших гімназисток:

-А...а...аї...
-За що ти її тягнеш?--
-За волосся. Хіба не бачиш?--
-Та бачу, але за віно, питаю.-
-За те, що не хоче мене визнавати
бездержавною.-
-Ну, хіба, а то я вже хотіла її бо-

ронити.-

Серед гімназистів:

Коперник ціле життя доказував, що
земля крутиться та це важко йому
йшло. Запросив би своїх противни-
ків до лінку, зразу переконав би.

Серед абітурієнтів:

-Панна Грля така худа, що навіть
хлопці її цураються.-
-Але вона твердить, що, як тільки
здасть матуру, то піде в куховар-
ки і відразу отане найглубішою
від нас усіх.-

Серед курсантів:

-Колуть, що знову будуть давати
пачки.-
-А, по ті пачки. Крапе б, як би

додавали ком'яного тижня цигарок.

Рация, тоді напевно і курсантів збільшилось би чи оло в тричі. - Так, але тоді працівники відділу праці мусіли б податися до демісії.

Серед дорослих:

Директор школи /до батька школяря/:

-Я був змушений закликати вас, щоб повідомити про прикру поведінку вашого сина.

Батько: А саме?

Директор: Він ударив донечку п. Н.

Батько: Я його покараю. А завіщо він власне її набив?

Директор: Вона доказувала йому, що він не є штатенльсь, а громадянином.

Батько: Мусу визнати, що мій хлопець двічі не правий.

Директор: От і добре, що ми відразу порозумілися. Ви його, прошу, не бийте, а доведіть йому на словах. Зможете це зробити?

Батько: Так. Справа в тім, що він не був громадянином, а тільки антигромадянином, і навіть народився таким, бо я вже 15 років, як був позбавлений громадянських прав і йому тепер дивно, що ви нарешті торік дехто почав визнавати його і його батьків за своїх громадян.

Серед батьків:

Мама: Боже, в яких некультурних руках є виховання моєї донечки. Невже ж ці учителі не знають, що сьогодні в театрі виступає знаменита артистка, а вони, не рахуючись з тим, одночасно визначають зібрання батьків. Та ж туди жодний культурний батько сьогодні їм не піде.

Друга мама: Батьківські збори. Ну, то це не жіноча справа. Нехай, може, чоловік піде туди.

Батько: Оце це збори. Прощай, учителі, одержують платню та цигарки, то нехай собі вчать.

Другий батько: Треба б піти, але нема в мене сьогодні часу. Нехай, піду другим разом.

Песиміст: Тьфу, не вчителі - а дипломати. Повісили об'яву там, де звичайно вішають об'яви про вичу добрих харчів.

Оптиміст: Батьківські збори. Вони якось то і без мене добро перейдуть.

Серед учителів:

/на годиннику : 2, 30/

-Га, га, га... Ох.

-Ух, таки встиг.

-І я ... га ... га ... встигла ...

-От і директор шпарким темпом чимчикував, але дарма, що старий, але спритний.

-А само?

-Він за обідом стояв дуже далеко за мною в черзі, а от майже разом прийшли.

-Е, ні, це не тому. Я сам бачив, як він сьогодні Христом Богом просив, щоб йому дали обід з гімназійного кітла, бо інакше спізнююся б до школи.

-А я оце вже при звичаївся і обідаю після праці, о п'ятій годині.

Серед начальства:

-Школа ... працює гаразд. Дякую вам пане Крутий, за ваші турботи.

-Вибачте, пане начальство, але школу організували та устаткували ми, а не пан Крутий, і ми тепер її далі провадимо. Ми навіть самі лавки збивали і сміття виносили особисто. Нам про це нічого не відомо, а раз ми дякуємо панові Крутому, значить за нами правда.

Вихованець.

////////////////////

О

О О

-Татусю. Як пишеться "Німеччина"? Одно чи два "ч"?

-Не будь лінивий, це тобі нічого не коштує. Ти мусиш учитися на свіді сам жити. Як не знаєш певно, то пиши краще більше, чим менше. Напиши навіть три "ч".

ooo

З н а й о м і

-Чому ти здіймаєш перед тим паном

капелюх. Він тебе знає.-
-Мене то напевно ні, але капелюх.-

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Р.е.е.о.т.р.а.ц.і.й.н.і..

у.с.м.і.ш.к.и..

-Національність?.-
-Депоортований.-
-Державна прина-
лежність.-
-УНР-лягер, Фюс-
сен.-

-Місце останнього побуту?.-

-«Десятилетка».-

Реєстратор не прислухавшись:

-Як це? Де?.-

-Просто: на Сибірі.-

о

-Маєте сталі заняття в табо-
рі?.-

-Нар.-

-Що робите?.-

-Помагаю тим, що нічого не роб-
лять.-

Реєстратор до свого помічника:

-Пішіть кіба: референт.-

о

-Які знаєте мови?.-

-Російську, польську, чеську, ан-
глійську, французьку, еспан-
ську...-

-Стривайте: а українську?.-

-Аво. Та учинімся.-

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

З.Л.Е.....-Г.І.Р.Ш.Е.

Зле:

бо стіни вука
мають,
коли маються
до діла зі ста-
рою історичною
бабою,

коли людина за-
микається в кім-
наті, щоб не
стрічатися з
дурнями,
коли навіть

гірше:

як би стіни
це язика мали.
коли маються
до діла з му-
шиною, що став
старою історич-
ною бабою,

коли мусить в
кімнаті не
прислонювати
дзеркало,

коли його...

Політики

-Чули? Воєна буде.-

-Але?.-

-Бігме.-

-А ви це звідки знаєте?.-

-Як? Ви мені не ширте?.-

-Та вірю, я вже біжу шкувати мзет-
ки.-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Дерська казка.

Одного разу перський шах на-
дав наказ підкупи всіх верблиців.
Звісна річ: верблиці не мають ко-
пит. Серед верблиців настала пані-
ка і вони почали тікати, хто куди.
Побачивши це заяць, почав і собі
утікати, куди його очі несли. На
запит, чому він утікає, заяць за-
решено відповів:

-Звісно, я не верблиць, але заки я
це викажу, то мене підкують.-

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

найдурніша лінка
хоче, щоб мушина
для неї стратив
розум,

коли люди роб-
лять дурніші гро-
ші,
коли чужий б'є
за пось.

мушина стра-
тить,

коли гроші роб-
лять людей (за-
лишеними,
смії - за ніго.

НАШ ЛЕКСИКОН

Д о к і р

Накладом Видавництва "За Майбутнє".

ТАБІР у ФІСЕРНІ, блок 5, підвал кімн.
4.32

- 6 -